

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

47 Et quare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

- erorum canonum dispositionem eadem statuta recognoscere, & ad animatum salutem moderari, & exequi facere debent privilegia, aut statutis, & consuetudine, etiam immemorabili, non obstantibus, concil. Trid. in cap. 8. de reform. sess. 22.
- 40 Ideò † vigore ejusdem constitutionis statuta confraternitatum moderationi, & correctioni Episcoporum sunt expressè subjecta, ut in d. §. statuta autem, & concil. Trident. eod. cap. 8. in fin.
- 41 Maxima quidem est † Ordinariorum auctoritas, Anchar. conf. 155. num. 7. quem citat, & sequitur Card. Tusc. præc., concl. tom. 3, conclus. 254, præsertim in concernentibus confraternitates, & alia loca pia, quæ etiam, si sint exemptionis privilegio munita, eorumque cura, & administratio ad laicos pertineat, ab Episcopis, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, possunt visitari, Clem. quia contingit §, ut autem præmissa de relig. dom. & concil. Trid. in cap. 9. de resor. sess. 22.
- 42 Sunt etiam Episcopi † in casibus à jure concessæ omnium piarum dispositio- num, tam in ultima voluntate, quam inter vivos executores, ut in eodem cap. 8. sess. 22. cap. nos quidem cap. si heredes cap. tua nobis, & cap. Ioannes, de tistam. dicta Clem. quia contingit, vers. nos in Curiam de religio. dom. & etiam de jure civili, ut l. nulli, C. de Episc. & cler. quod etiam servat, de tenet curia Archiepiscopalis Neapolitana, ut in rit. ult. num. 1, & 2.
- 43 Et omnes † villæ, & Castra, quæ sunt de territorio civitatis præsumuntur esse de dicēci Episcopi, qui tanquam diœcesanus, exequi debet testamenta ut in ipsis facta, ut dicta, nulli, & ibi Bald. num 13,
- C. de Episc. & cleric. in causa hujusmodi legatorum piorum, † quorum executio ad ipsum spectat, potest Episcopus etiam esse iudex, & constituere procuratorem ad agendum coram se, Gemin. conf. 2. 14. quem citat, & sequitur idem Card. Tusc. t. viii. 3, conclus. 257, num. 7.
- 45 Sed in concursu † ille Episcopus dicitur executor, in cuius diœcesi sita sunt bona distribuenda, non autem ille, in cuius jurisdictione testator morabatur, quia, sicut decretum necessarium in alienatione bonorum interponi debet per illum judicem, in cuius jurisdictione sita sunt bona, ita etiam executio spectat ad illum Episcopum in cuius jurisdictione sita sunt, ut post Roman. conf. 250 in prin. quem citat & sequitur Card. Tusc. tom. 3. concl. 293, num. 27. quem vide de hac re in eadem conclusione plura suo more disertè differentem.
- 46 Nec potest testator prohibere, † quominus Episcopus exequatur ejus voluntatem in concernentibus dispositionem ad pias causas factam; si executor nominatus adimplere distulerit, & in auth. de Eccl. tit. §, si quis autem pro redemptione, & ibi Bart. in princ. & gloss. dicto cap. tua nobis in ver. interdici, & ibi Abb. num. 5. & idem tenet Feder de Sen. conf. 293, per tot. quem citat, & sequitur idem Card. Tusc. ex conclus. 293, num. 38, ubi dicit, quod si testator dederit executores, & desierint, vel negligentes fuerint, siue non dederit, & utroque casu prohibuerit, ne Episcopus se intromittat, hoc non obstante, Episcopus erit executor contra disposita à testatore per auth. licet C. de Episcopis, & Clericis, quia † privata dispositio testatoris non potest genera-

Ffff 3

lem

Iem institutionem legis, vel canonis im-⁵¹ cura cada verum, qui hominem ubi pri-
mutare, cap. sic quidem & ibi Archid. &
Præpos. num. 2, 10, quest. 1, l. nemo potest
& ibi Bar. num. 1, & ff de leg. 1, & dicta
gloss. in ver. interdici. & Bald. in d. auth.
licet C. de Epif. & cler. Vt in simili vide-
mus, testatorem non posse disponere,
ut contra communem Ecclesie usum cor-
pus suum sepeliatur.

48 Ideò, tūm cadavera snt ecclesiasti-
cæ sepultura juxta pium Ecclesie ritum,
cum psalmis tantummodo, & psallen-
tium vocibus deferenda, ut c. qui divina
13, quest. 2.

49 Si quis testator t aliter mandaret, ut
scilicet, cum tubis, & cantibus profanis,
aut aliter contra communem, & piam
Christianæ sepultura consuetudinem se-
pulchro traderetur, ut dispositus quidam
docto, qui mandavit, cadaver suum se-
peliri cum tubis, & indui familiam suam
de rosato; talis dispositio esset bestialis, &
non servanda, ut inquit Paul. de Castr.
in l. non oportet C. de his, qui, ut indign.

50 Qui verò divina vocatione t ab hac vi-
ta recessunt, cum psalmis tantummodo,
& psallentium vocibus debent ad sepul-
chra deferri. Nam funebre carmen profa-
num, quod vulgo defunctis cantari solet,
vel in pectoribus se, aut proximos, aut
familias cedere, est omnino prohibitum,
sufficit autem, quod in spe resurrectionis
Christianorum corporibus famulatus di-
vinorum impenditur canticorum: Reli-
giofis aliter fieri est prohibitum, & sic
Christianorum per omnem mundum
humari oportet corpora defunctorum,
concil. Toletan. 3, cap. 22, & cap. qui di-
vina, 13, quest. 2.

Magna fuit apud antiquos Christianos

mùm mortuus fuerat, lavabant, Ad. 4.
post. cap. 9. Euseb. lib. 7, cap. 22, & super
cadavera plangebant: curaverunt Ste-
phanum viri timorati, & fecerunt plan-
ctum magnum super eum, Luc. Ad. cap.
5, Et Apostolus Paulus plorantes super
mortuos spe resurrectionis consolaturad
Thessalon Epist. 1, cap. 4, &, consuetu-
dinem super mortuos lugendi antiquam
esse testatur, Orig. lib. 3, in Iob & D.
Hier. in Ep. ad Euseb. de obitu Paula, t La-
cædemonibus erat mos mortua homi-
num corpora lugendi diebus undecim, l.
Licurgus tempus prænitum Io. Boem. de
moribus om. gen. lib. 3, c. 3. sub fin. Tartari
tricesimo die in funeribus luæcum finiunt.
Idem l. 2, cap. 10, ut etiam Germani, qui
tamen mortuo ter justa persolvunt, pri-
mo videlicet die, septimo, & tricesimo,
Idem lib. 3, cap. 12, circa fin. t apud Aegyptios,
ubi aliquis defunctus est, pro-
pinquos omnes, & amici Dei turpato lu-
to capite lugentes civitatem, quod
mortuus sepeliatur, circumeunt interim,
neque lavantur, neque vinum capiunt,
aut cibum, nisi vitem, nec vestibus utun-
tur splendidis, aliaque habent in curando,
& sepeliendo cadavera instituta, ut
non minus singularia sint, quam admi-
randa, idem lib. 1, cap. 5, circa fin.

Talis enim Assyriorum luctus in fune-
ribus, qualis est apud Aegyptios in Italia
quoque, t & apud Christianos defun-
ctorum exequiæ diverso licet more luge-
antur; alijs enim ueste lugubri obvoluti
magis, quam uesti mortuum vario die-
rum ordine luctu prosequuntur, alijs la-
mentabili fletu cadavera sepultura tra-
dunt. Nec certè negari potest, triste,
&